

សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (លេខសៀវភៅបិដក : 056)

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ បេតវត្ថុ ថេរកាថា

បញ្ចមកាគ

៥៦

(ព.ស. ២៥០៦)

(*) ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។

មាតិកា	លេខទំព័រ
ឧរគវគ្គទី១	១ ដល់ ២០
ឧទ្ទាន	
រឿងខេត្តបមារប្រេត (ព្រះអរហន្តប្រៀបដូចស្រែ)១	
រឿង(សូករប្រេត) ប្រេតមានសម្បុរកាយល្អ១ ជា២លើក	
រឿង(បូតិមុខប្រេត)១ រឿងបិដ្ឋជិតលិកប្រេត១ រឿងតិរោកុឌ្ឋប្រេត១ រឿងបុត្តខាទិកប្រេត១ (ស្រីប្រេតស៊ីកូនឯង)	
២ លើក រឿងគោណប្រេត១ រឿងមហាបេសការប្រេត ស៊ីនូវគូថ១ រឿងខលាតប្រេតនៅក្នុងវិមាន១ រឿងនាគប្រេត១ រឿងឧរគប្រេត១ ឧទ្ទានក្នុងវគ្គជាបឋម មានរឿង១២ យ៉ាងនេះឯង ។	
ឧព្វវគ្គ ទី២	២១ ដល់ ៦៥
ឧទ្ទាន	
រឿងសំសារមោចកប្រេត (ប្រេតស្តមកើតរោគល្បឿង)១	
រឿងស្រីប្រេតជាមាតានៃព្រះសារីបុត្តត្ថេរ១	
រឿងនាងមត្តាប្រេត(ដែលនៅរួមប្តីនៃនាងភិស្សា)១	

រឿងនន្ទាប្រេត១ រឿងមជ្ឈកុណាលីប្រេត១ រឿងកណ្តាប្រេត១ រឿងធនបាលប្រេត១ រឿងចូឡសេដ្ឋីប្រេត១ រឿងអង្ករប្រេត១ រឿងនាងឧត្តរមាតុប្រេត១ រឿងសុត្តប្រេត១ រឿងកណ្តាមុណ្ណាប្រេត១ រឿងឧព្វរីប្រេត១ ។	
ចូឡវគ្គទី៣	៦៦ ដល់ ៨៩
ឧទាន	
និយាយអំពីរឿង អភិជ្ជមានប្រេត១ រឿងសានុវាសិប្រេត១ រឿងរថការីប្រេត១ រឿងកុសប្រេត១ រឿងកុមារប្រេត១ រឿងសេរិនីប្រេត១ រឿងមិត្តលុទ្ធប្រេត២លើក រឿងកូដវិនិច្ឆ័យកប្រេត ស៊ីសាច់ខ្នងរបស់ខ្លួន១ រឿងជាតុវិវណ្ណប្រេតឃាត់ការបូជា១ ព្រោះហេតុនោះទើបចាត់ជាវគ្គ ។	
មហាវគ្គទី៤	៩០ ដល់ ១៣៤
ឧទាននៃមហាវគ្គទី៤ នោះគឺ	
និយាយអំពីរឿងអម្ពសក្ខរប្រេត១ សេរិស្សកប្រេត១ នន្ទិកាប្រេត១ វេរតីប្រេត១ ឧច្ចុខាទកប្រេត១ កុមារប្រេត១ រាជបុត្តប្រេត១ គូថខាទកប្រេត២លើក គណប្រេត១ បាដលិបុត្តប្រេត១ អម្ពវនប្រេត១ អក្ខរក្ខប្រេត១ កោគសំហារប្រេត១ សេដ្ឋីបុត្តប្រេត១ សេដ្ឋីកូដសហស្សប្រេត១ ហេតុនោះបានជាលោកហៅថាវគ្គ ។	
បើរគាថា	១៣៥
ឯកនិបាត បឋមវគ្គ (វគ្គទី១)	១៣៥ ដល់ ១៣៨
ឧទាន	
និយាយអំពីសុភូតិភ្លេរ១ មហាកោដ្ឋិតភ្លេរ១	

កង្ខារវេតត្ថេរ១ បុណ្ណមន្តានិបុត្ត១ ទព្វមល្លបុត្រ១ សីតវនិយត្ថេរ១ កលិយត្ថេរ១ វីរត្ថេរ១ បិណ្ឌវច្ឆត្ថេរ១ បុណ្ណមាសត្ថេរ១ អ្នកកំចាត់បង្កង់ជីត១ ។	
ឯកនិបាត វគ្គទី២	១៣៩ ដល់ ១៤១
ឧទាន	
និយាយអំពីចូឡវច្ឆត្ថេរ១ មហាវច្ឆត្ថេរ១ វនវច្ឆត្ថេរ១	
សីវកសាមណេរ កុណ្ណធានត្ថេរ១ ពេលដ្ឋសីសត្ថេរ១ ទាសកត្ថេរ១	
លំដាប់អំពីនោះទៅមុខទៀត គឺសិដ្ឋាលបិតិកត្ថេរ១ កុឡត្ថេរ១ អជិតត្ថេរ១ រួមជា១០ ។	
ឯកនិបាត វគ្គទី៣	១៤២ ដល់ ១៤៤
ឧទាន	
និយាយអំពីនិគ្រោធត្ថេរ១ ចិត្តកត្ថេរ១ គោសាលត្ថេរ១ សុគន្ធត្ថេរ១ នន្ទិយត្ថេរ១ អភយត្ថេរ១ លោមសកង្គិយត្ថេរ១ ជម្ពុគាមិកបុត្តត្ថេរ១ ហារិតត្ថេរ១ ឧត្តិយត្ថេរ ជា៩សី១ ។	
ឯកនិបាត វគ្គទី៤	១៤៥ ដល់ ១៤៨
ឧទាន	
និយាយអំពីគហុរតិវិយត្ថេរ១ សុប្បិយត្ថេរ១ សោបាកត្ថេរ១ បោសិយត្ថេរ១ សាមញ្ញកាមិត្ថេរ១ កុមាបុត្តត្ថេរ១ កុមាបុត្តសហាយកត្ថេរ១ គវម្បតិត្ថេរ១ តិស្សត្ថេរ១ វឌ្ឍមានត្ថេរ ជាអ្នកមានយសច្រើន១ ។	
ឯកនិបាត វគ្គទី៥	១៤៩ ដល់ ១៥២
ឧទាន	

និយាយអំពី សិរីវឌ្ឍន៍ត្នោត ខទិវនិយមវត្ថុត្នោត សុមង្គលត្នោត សានុត្នោត រមណីយវិហារត្នោត សមិទ្ធិត្នោត ឧជ្ឈយត្នោត សញ្ញាយត្នោត រាមណេយ្យកត្នោត វិមលត្នោត អ្នកលះបង់កិលេស ។	
ឯកនិបាត វគ្គទី៦	១៥៣ ដល់ ១៥៦
ឧទាន	
និយាយអំពីគោធិកត្នោត សុពាហុត្នោត វល្លិយត្នោត ឧត្តិយត្នោត ជា តសី១ អញ្ញានវនិយត្នោត កុជវិហារត្នោត ២ លើក រមណីយកុដិកត្នោត កោសល្យវិហារត្នោត សីវលីត្នោត ។	
ឯកនិបាត សត្តមវគ្គ (វគ្គទី៧)	១៥៦ ដល់ ១៥៨
ឧទាន	
និយាយអំពី វប្បត្នោត វជ្ជបុត្តកត្នោត បក្ខត្នោត វិមលកោណ្ឌញ្ញត្នោត ឧក្ខេបកដវច្ឆត្នោត មេឃិយត្នោត ឯកធម្មសវនិយត្នោត ឯកុទានត្នោត ធន្ទត្នោត បុណ្ណត្នោត ជាអ្នក មានកម្លាំងច្រើន ។	
ឯកនិបាត វគ្គទី៨	១៥៩ ដល់ ១៦១
ឧទាន	
និយាយអំពី វច្ឆបាលត្នោត អាតុមត្នោត មាណវត្នោត ជាតសី១ សុយាមនត្នោត សុសារទត្នោត បិយញ្ញាហត្នោត ហត្ថារោហបុត្តត្នោត មេណ្ឌសិរត្នោត រក្ខិតត្នោត ព្រះថេរឈ្មោះឧត្តៈ១	
ឯកនិបាត វគ្គទី៩	១៦២ ដល់ ១៦៤
ឧទាន	
និយាយអំពី សមិទ្ធិគុត្តត្នោត ១ កស្សបត្នោត សីហត្នោត នីតត្នោត	

សុភាគត្ថេរ១ នាគិតត្ថេរ១ បរិដ្ឋត្ថេរ១ អដ្ឋនៈសី១ ទេវសកត្ថេរ១ សាមិទត្ថេរ១ មានកំឡាំងច្រើន១ ។	
ឯកនិបាត វគ្គទី១០ (ទសមវគ្គ)	១៦៥ ដល់ ១៦៧
ឧទាន	
និយាយអំពី បរិបុណ្ណត្ថេរ១ វិជយត្ថេរ១ ឯរកត្ថេរ១ មេត្តជិត្ថេរ១ ជា អ្នកប្រាជ្ញ១ ចក្ខុបាលត្ថេរ១ ខណ្ឌសុមនត្ថេរ១ តិស្សត្ថេរ១ អភយត្ថេរ១ ឧត្តិយត្ថេរ១មានបញ្ញាច្រើន១ ទេវសកត្ថេរ១ ។	
ឯកនិបាត វគ្គទី១១ (ឯកាទសមវគ្គ)	១៦៨ ដល់ ១៧០
ឧទាន	
និយាយអំពី ពេលដ្ឋកានិត្ថេរ១ សេគុច្ឆត្ថេរ១ ពន្ទរត្ថេរ១ ខិកកត្ថេរ១ ជាសី១ បលិតវម្ភត្ថេរ១ សុហេមន្តត្ថេរ១ ធម្មសំរេត្ថេរ១ ធម្មសដបិត្ថេរ១ សង្ឃរក្ខិតត្ថេរ១ ឧសកត្ថេរ១ជាមហាមុនី១ ។	
ឯកនិបាត វគ្គទី១២ (ទ្វាទសមវគ្គ)	១៧១ ដល់ ១៧៣
ឧទាន	
និយាយអំពី ជេន្ទរត្ថេរ១ វច្ឆគោត្តត្ថេរ១ វនវច្ឆត្ថេរ អ្នកមាននាមដ៏ ប្រសើរ១ អធិមុត្តត្ថេរ១ មហានាមត្ថេរ១ បារាបរិយត្ថេរ១ យសត្ថេរ១ កិម្ពិលត្ថេរ១ វជ្ជីបុត្តត្ថេរ១ ឥសិទត្ថេរ ជាអ្នកមានយស ធំ១ ។	
ឧទានក្នុង ឯកនិបាតនោះគឺ	
ព្រះថេរៈ១២០អង្គ មានសោឡសកិច្ចធ្វើរួចហើយ ជាអ្នកមិនមាន អាសវៈ ដែលព្រះសង្ឃតិកាចារ្យ អ្នកស្វែងរកនូវគុណធំ បានរូបរួម ទុកដោយល្អ ក្នុងឯកនិបាត ។ (ចប់ ឯកនិបាត)	

ទុកនិបាត	១៧៤ ដល់ ១៩៥
ឧទ្ទាននៃ ទុកនិបាតនោះគឺ	
គាថាក្នុងទុកនិបាត មាន៩៨ ព្រះថេរៈ៤៩អង្គ អ្នកឈ្លាសក្នុងន័យ បានពោលហើយ ។	
តិកនិបាត	១៩៦ ដល់ ២០៤
ឧទ្ទាននៃ តិកនិបាតនោះគឺ	
និយាយអំពីលោកអ្នកស្វែងរកគុណ គឺ អង្គណិការទ្វាដត្ថេរ១ បច្ចយត្ថេរ១ ពាកុលត្ថេរ១ ជនិយត្ថេរ១ មាគង្គបុត្តត្ថេរ១ ខុដ្ឋសោភិតត្ថេរ១ វារណត្ថេរ១ ម្យ៉ាងទៀតលោកអ្នកធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវព្រះនិព្វាន គឺ បស្សិកត្ថេរ១ យសោជត្ថេរ១ សាដិមត្តិយត្ថេរ១ ឧបាលិត្ថេរ១ ឧតរបាលត្ថេរ១ អភិក្ខតត្ថេរ១ គោតមត្ថេរ១ ហារិតត្ថេរ១ វិមលត្ថេរ១ ព្រះថេរៈទាំងឡាយ ១៦ អង្គ បានសម្តែងនូវគាថា ៤៨ ដែលមកក្នុង តិកនិបាត ។	
ចិត្តក្កនិបាត	២០៥ ដល់ ២១៣
ឧទ្ទាននៃ ចិត្តក្កនិបាតនោះគឺ	
និយាយអំពីថេរទាំងឡាយ ជាសាវ័កនៃព្រះពុទ្ធ ១០ អង្គនេះគឺ នាគសមលត្ថេរ១ ភគុត្ថេរ១ សិកិយត្ថេរ១ នន្ទកត្ថេរ១ ជម្ពុកត្ថេរ១ សេនកត្ថេរ១ សម្ពុតត្ថេរ១ រាហុលត្ថេរ១ ចន្ទនត្ថេរ១ ។ ព្រះថេរៈ ៣ អង្គទៀត គឺ ជម្ពិកត្ថេរ១ សប្បកត្ថេរ១ មុទិតត្ថេរ១ ឯគាថាមាន ៥២ ចំណែកខាងព្រះថេរៈទាំងអស់មាន ១៣ អង្គ ។	

បញ្ចកនិបាត	២១៤ ដល់ ២២៤
ឧទ្ទាននៃ បញ្ចកនិបាតនោះគឺ	
គាថា ៦៥ ក្នុងគាថាទាំងនោះព្រះបេរៈ ១២ អង្គសំដែងគឺ រាជទត្តត្ថេរ១ សុភុតត្ថេរ១ គិរិមានន្ទត្ថេរ១ វង្សត្ថេរ១ នទីកស្សបត្ថេរ១ គយាកស្សបត្ថេរ១ វក្កលីត្ថេរ១ វិជិតសេនត្ថេរ១ យសទត្តត្ថេរ១ សោណកុដិកណ្ណត្ថេរ១ កោសិយត្ថេរ១ ។	
ឆក្កនិបាត	២២៥ ដល់ ២៣៨
ឧទ្ទាននៃ ឆក្កនិបាតនោះគឺ	
និយាយអំពី ឧរុវេលកស្សបត្ថេរ១ តិកិច្ចការនិត្ថេរ១ មហានាគត្ថេរ១ កុល្លត្ថេរ១ មាលុក្ស័បុត្តត្ថេរ១ សប្បទាសត្ថេរ១ កាតិយានត្ថេរ១ មិត្តជាលត្ថេរ១ ជេន្ទបុរោហិតបុត្តត្ថេរ១ សុមនត្ថេរ១ ន្ទាតមុនីត្ថេរ១ ព្រហ្មទត្តត្ថេរ១ សិរិមណ្ឌលត្ថេរ១ សព្វកាមត្ថេរ១ ក្នុងឆក្កនិបាតនេះ ព្រះបេរៈ ១២ អង្គ (បានពោល) គាថា ៨៤ ។	